

**Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет
Наукове товариство анатомів, гістологів,
ембріологів та топографоанатомів України**

ЗБІРКА ТЕЗ ТА СТАТТЕЙ
науково-практичної інтернет-конференції
з міжнародною участю

**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ
МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ**

ПОЛТАВА
19-20 жовтня 2023 року

Редакційна колегія:

Вячеслав ЖДАН – головний редактор

Галина ЄРОШЕНКО – заступник головного редактора

Наталія УЛАНОВСЬКА-ЦИБА – відповідальний редактор

Матеріали науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю «СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ». – Полтава: ТОВ НВП «Укрпромторгсервіс», 2023. – 207 с.

тілця. На апікальній поверхні клітин виявлялися невисокі, поодинокі мікроворсинки.

Висновок. Отже, за умов змодельованої ДМГ-індукованої канцерогенезу в епітеліоцитах II типу респіраторного відділу легень встановлено значні альтеративні зміни ядерного, секреторного та енергетичного апарату клітин, що негативно впливає на структуру альвеол та газообмін у респіраторному відділі легень.

**Рябушко О.Б., Єрошенко Г.А., Клепець О.В., Ваценко А.В.,
Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Шевченко К.В.,
Григоренко А.С., Солод А.В.**

Полтавський державний медичний університет, м.Полтава, Україна

МЕДИЧНА БІОЛОГІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Соціально-економічні зміни, спрямовані на євроінтеграцію, реформування галузі охорони здоров'я, розвиток інформаційних технологій в Україні, ставлять перед системою вищої медичної світи нові вимоги до фахової підготовки медиків. Вища медична освіта повинна забезпечити високоякісну підготовку студентів, оскільки від цього залежить якість надання медичної допомоги населенню та реалізація соціальних пріоритетів держави. В умовах сьогодення суспільство потребує фахівців, які не тільки володіють необхідною сумою знань, умінь і навичок у професійній сфері, але й можуть їх ефективно використовувати у складних нестандартних ситуаціях, самостійно приймати складні рішення, творчо розвиватися і самовдосконалюватися.

Якість професійної підготовки майбутніх лікарів залежить від багатьох чинників і вимагає постійного вдосконалення організації навчального процесу, упровадження передових наукових розробок та інформаційних технологій у практику викладання, забезпечення високого професіоналізму викладачів, створення сучасного навчально-методичного забезпечення.

Професійна компетентність фахівця – це здатність ефективно використовувати набуті знання, вміння і навички та спроможність вирішувати ту чи іншу проблему, здійснювати активний пошук нового досвіду і визначати його самостійну цінність, вміти планувати, організовувати та контролювати власну діяльність. Професійна компетентність лікаря базується на отриманні здобувачами освіти комплексу таких ключових навичок: фахові, комунікативні, дослідницькі, наукові. Тому важливо вже починаючи з першого курсу сприяти формуванню у студентів здатності аналізувати і систематизувати отримані

теоретичні та практичні знання, створювати власні алгоритми вирішення ситуаційних та клінічних задач, тобто сприяти професійному спрямуванню навчання та створенню основ клінічного мислення у майбутніх фахівців.

Медична біологія як одна з фундаментальних дисциплін медико-біологічного циклу спрямована на формування у майбутнього медика сучасного наукового світогляду та системного підходу до розуміння основних закономірностей життєдіяльності людини. Знання, які отримують здобувачі освіти при вивченні даного курсу, мають велике практичне значення, оскільки вони пов'язані із багатьма теоретичними та клінічними дисциплінами. У кожній темі з дисципліни розглядаються питання, які стосуються обґрунтування процесів виникнення патологічних явищ на різних рівнях розвитку організму, що сприяє формуванню клінічного мислення, опануванню основних принципів діагностики і лікувальної тактики у майбутньому. При цьому студенти засвоюють не тільки термінологію природничих наук, але й значну кількість нових для них, складних медичних термінів, що сприятиме їх професійному зростанню та оволодінню фаховою мовою. Знання біологічних і медичних термінів та понять, які входять до курсу медичної біології, визначає можливість викладання теоретичного матеріалу науковою мовою, не зупиняючись на подробицях та уточненнях, не акцентуючи увагу на поясненні загальновідомих особливостей, тому науково-педагогічні працівники кафедри докладають значних зусиль для їх засвоєння студентами.

На практичних заняттях, розв'язуючи ситуаційні задачі, студенти навчаються вміло застосовувати набуті знання, самостійно критично мислити, вміти бачити проблеми і шукати шляхи їх вирішення, чітко усвідомлювати, де і яким чином отримані знання можуть бути застосовані на практиці, бути здатними генерувати нові ідеї, творчо мислити, грамотно працювати з інформацією, бути комунікабельними і контактними. Таким чином, компетентнісний підхід зміщує акценти з процесу накопичення нормативно визначених знань, умінь і навичок в площину формування й розвитку здатності практично діяти і творчо застосовувати набуті знання і досвід у різних ситуаціях. Крім того, компетентнісний підхід надає можливості для виховання всебічно розвиненої особистості з новим світоглядом і типом мислення, що допоможе майбутньому фахівцю обрати місце роботи за бажанням, забезпечить кращу адаптованість та мобільність, успішну конкуренцію на ринку праці.

Отже, професійна компетентність майбутнього лікаря – це теоретична і практична підготовленість здобувачів освіти, набуття ними особистісних і фахово важливих якостей, стан сформованості у них професійних знань, умінь та навичок, наявність аналітичних та прогностичних здібностей необхідних для діяльності лікаря. Процес формування професійної компетентності у закладах

вищої медичної освіти повинен розпочинатися якомога раніше при викладанні різних дисциплін, серед яких важливе місце відведене медичній біології.

Садихов Ф. Р.

Azerbaijan Medical University, Baku, Azerbaijan

ЗАСТОСУВАННЯ ЛАЗЕРНОЇ ФОТОДИНАМІЧНОЇ ТЕРАПІЇ ПРИ ЛІКУВАННІ АУТОІМУННОГО ТИРЕОЇДИТУ

Метою дослідження є проведення порівняльної оцінки ефективності лікування пацієнтів дифузною формою аутоімунного тиреоїдиту із застосуванням лазерної фотодинамічної терапії та внутрішньовенного лазерного опромінення крові низькоенергетичним лазерним випромінюванням та традиційним методом лікування. Робота заснована на даних обстеження та лікування 90 хворих. Обстежені та проліковані пацієнти являли собою 2 порівняльні, рандомізовані групи: основну (40) та контрольну (50). У цих пацієнтів досліджено концентрацію низки гормонів: ТТГ; св. Т3; св. Т4 та АТ – ТПО. У кожній групі хворих розраховувалися відносні значення аналізованих показників, їхня середня помилка (m), 95 % довірчий інтервал ($\pm 2m$) та достовірність міжгрупових відмінностей (за критерієм χ^2). Динаміка основних показників загального аналізу крові демонструвала швидшу нормалізацію рівня вмісту лейкоцитів та лімфоцитів крові в основній групі хворих. Консервативна терапія у хворих контрольної групи принесла позитивний результат тільки у 32 (64 %) пацієнтів, у той час як приблизно у третини 18 (36 %) з 50 пацієнтів ознаки субклінічного гіпотиреозу, так само як і структурні зміни в щитовидній залозі, зберігалися і у пізніші терміни (21 днів і більше). В результаті досягти повного одужання всіх 50 пацієнтів контрольної групи не вдалося. Між чисельністю хворих із позитивними результатами та чисельністю пацієнтів, у яких не вдалося досягти повного одужання, відзначаються статистично достовірні відмінності ($t=4,5$, $p \leq 0,001$). Відсутність у хворих основної групи ознак гіпотиреозу підтверджується також клінічними спостереженнями за хворими та даними ультразвукового дослідження про стан щитовидної залози (відсутні ознаки збільшення органу, зміни його структури та патологічні зміни у вигляді формування гіпо чи гіперехогенних ділянок, підвищеного кровотоку, зменшується щільність та ехогенність тканин щитовидної залози). А в контрольній групі зберігаються вогнища гіпо та гіперехогенності у сегментах щитовидної залози та дрібноточкові гіперехогенні включення внаслідок ущільнення сполучної тканини. За даними УЗД тканина щитовидної залози стає більш однорідною та ізоехогенною. Витончуються або зникають гіперехогенні

Пустовойт Г.Л., Ярмола Т.І., Кострікова Ю.А., Талаш В.В., Ткаченко Л.А.	129
МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА МЕНЕДЖМЕНТУ САМООСВІТИ ЛІКАРІВ-ТЕРАПЕВТІВ	
Римар А.А., Небесна З.М., Лісничук Н.Є., Крамар С.Б., Огінська Н.В.	131
УЛЬТРАСТРУКТУРНІ ЗМІНИ АЛЬВЕОЛОЦИТІВ ІІ ТИПУ РЕСПІРАТОРНОГО ВІДДІЛУ ЛЕГЕНЬ ЗА УМОВ ЗМОДЕЛЬОВАНОГО ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО КАНЦЕРОГЕНЕЗУ	
Рябушко О.Б., Єрошенко Г.А., Клепець О.В., Ваценко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Шевченко К.В., Григоренко А.С., Солод А.В.	133
МЕДИЧНА БІОЛОГІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ	
Садихов Ф. Р.	135
ЗАСТОСУВАННЯ ЛАЗЕРНОЇ ФОТОДИНАМІЧНОЇ ТЕРАПІЇ ПРИ ЛІКУВАННІ АУТОІМУННОГО ТИРЕОЇДИТУ	
Синенко В.А., Рибалка Я.В., Беляєв І.С., Єрошенко Г.А., Шевченко К.В., Шарлай Н.М., Солод А.В.	136
СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ ВИКОРИСТАННЯ ТА ПРИНЦИПИ ДІЇ ХАРЧОВИХ ДОБАВОК	
Сілкова О.В., Ваценко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Лобач Н.В.	138
СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ	
Сілкова О.В., Лобач Н.В., Макаренко В.І., Макаренко О.В., Сасенко М.В.	143
ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПІДРУЧНИКІВ НА КАФЕДРІ ФІЗИКИ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ	
Скрипніков П.М., Приходченко С.В., Дубина В.О.	145
СИСТЕМНІСТЬ ТА СИСТЕМНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛІКАРІВ- ІНТЕРНІВ СТОМАТОЛОГІВ НА ПРИКЛАДІ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ПРОГРАМИ «SMART SYSTEMS DENTISTRY»	
Скрипніков А.М., Рудь В.О.	146
НЕЙРОБІОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ АНГЕДОНІЇ ПРИ ДЕПРЕСІЇ ТА ШИЗОФРЕНІЇ	
Соколенко В.М., Весніна Л.Е., Єрошенко Г.А., Шарлай Н.М., Шевченко К.В.	148
ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ ЯК МЕДИКО-БІОЛОГІЧНА ТА СОЦІАЛЬНА КАТЕГОРІЯ	
Сокологорська-Никіна Ю.К., Курєдова В.Д.	151
ЗУБОЩЕЛЕПНІ АНОМАЛІЇ В ДІТЕЙ ІЗ ДЕПРИВАЦІЄЮ СЛУХУ	